Dziennik Urzędowy C 463

Unii Europejskiej

Tom 57

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

23 grudnia 2014

Spis treści

IV *Informacje*

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Rada

2014/C 463/01 Konkluzje Rady na temat zarządzania partycypacyjnego dziedzictwem kulturowym 1

2014/C 463/02 Konkluzje Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie w sprawie planu prac w dziedzinie kultury na lata 2015–2018 4

Komisja Europejska

2014/C 463/03 Kursy walutowe euro 15

Europejska Służba Działań Zewnętrznych

2014/C 463/04 Zawiadomienie o wejściu w życie 16

INFORMACJE PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

2014/C 463/05 Dni wolne od pracy w 2015 r. 17

PL

V *Ogłoszenia*

POSTĘPOWANIA ADMINISTRACYJNE

Komisja Europejska

2014/C 463/06 Zaproszenie do składania wniosków o dotacje na projekty objęte programem prac w obszarze transeuropejskich sieci telekomunikacyjnych w ramach instrumentu „Łącząc Europę" na lata 2014–2020 (Decyzja Komisji C(2014) 2069 zmieniona decyzją C(2014) 9588) 18

2014/C 463/07 Zaproszenie do składania wniosków w ramach działania „Europejska Stolica Kultury" – EAC/A03/2014 19

INNE AKTY

Komisja Europejska

2014/C 463/08 Publikacja wniosku o zatwierdzenie zmiany zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych 20

Sprostowania

2014/C 463/09 Sprostowanie do zalecenia Komisji 2014/70/UE z dnia 22 stycznia 2014 r. w sprawie podstawowych zasad rozpoznawania i wydobywania węglowodorów (takich jak gaz łupkowy) z zastosowaniem intensywnego szczelinowania hydraulicznego (Dz.U. L 39 z 8.2.2014) 28

IV

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

RADA

Konkluzje Rady na temat zarządzania partycypacyjnego dziedzictwem kulturowym

(2014/C 463/01)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

PRZYWOŁUJĄC:

1. konkluzje Rady z dnia 26 listopada 2012 r. na temat zarządzania kulturą ([1]), w których podkreśla się znaczenie tego, by zarządzanie kulturą było bardziej otwarte, partycypacyjne, skuteczne i spójne i w których wzywa się państwa członkowskie do promowania partycypacyjnego podejścia do polityki kulturalnej;

2. konkluzje Rady z dnia 21 maja 2014 r. w sprawie dziedzictwa kulturowego jako strategicznego zasobu zrównoważonej Europy ([2]), w których uznaje się, że dziedzictwo kulturowe ma znaczenie dla polityki międzysektorowej i odgrywa szczególną rolę w osiąganiu celów strategii „Europa 2020" na rzecz inteligentnego i trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu; w konkluzjach tych wzywa się państwa członkowskie do promowania modeli długofalowej polityki w zakresie dziedzictwa kulturowego opartych na faktach oraz na dynamice społecznej i obywatelskiej;

PRZYJMUJĄC Z ZADOWOLENIEM:

3. komunikat Komisji pt. „Ku zintegrowanemu podejściu do dziedzictwa kulturowego w Europie", w którym uznano, że dziedzictwo kulturowe to zasób dzielony i wspólne dobro i że w związku z tym dbanie o to dziedzictwo jest wspólnym obowiązkiem ([3]);

UWZGLĘDNIAJĄC:

4. rosnące uznanie na szczeblu międzynarodowym służącego dbaniu o zrównoważony rozwój podejścia skupionego na ludziach i opartego na kulturze oraz uznanie znaczenia przejrzystych, partycypacyjnych i opartych na wiedzy systemów zarządzania kulturą po to, by zaspokajać potrzeby wszystkich członków społeczeństwa ([4]);

5. rosnące uznanie na szczeblu europejskim, krajowym, regionalnym i lokalnym społecznego wymiaru dziedzictwa kulturowego oraz znaczenie pobudzania synergii między różnymi podmiotami, by zachowywać, rozwijać i przekazywać dziedzictwo kulturowe przyszłym pokoleniom ([5]);

6. przyjęcie lokalnie zakorzenionego i skupionego na ludziach podejścia do dziedzictwa kulturowego w kilku programach UE, w tym w programie badawczym „Horyzont 2020", oraz przyjęcie podejścia dotyczącego lokalnego rozwoju realizowanego przez lokalną społeczność wspieranego przez europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne. To podejście jest również uznane w inicjatywie w zakresie wspólnego planowania „Dziedzictwo kulturowe a zmiany globalne: nowe wyzwanie dla Europy";

7. przyjęcie partycypacyjnych sposobów podejścia w działaniach UE na rzecz Europejskich Stolic Kultury i znaku dziedzictwa europejskiego ([6]);

([1]) Dz.U. C 393 z 19.12.2012, s. 8.
([2]) Dz.U. C 183 z 14.6.2014, s. 36.
([3]) Dok. 12150/14.
([4]) Konferencja ONZ „Przyszłość jakiej chcemy" (Rio de Janeiro, czerwiec 2012 r.); kongres Unesco „Placing Culture at the Heart of Sustainable Development Policies" („Umiejscowienie kultury w sercu polityki na rzecz zrównoważonego rozwoju") (Hangzhou, maj 2013 r.); forum Unesco „Kultura, kreatywność i zrównoważony rozwój. Badania, innowacje, możliwości" (Florencja, październik 2014 r.).
([5]) Konwencja ramowa Rady Europy w sprawie znaczenia dziedzictwa kulturowego dla społeczeństwa (konwencja z Faro, 2005 r.).
([6]) Dz.U. L 132 z 3.5.2014, s. 1 oraz Dz.U. L 303 z 22.11.2011, s. 1.

UZNAJĄC, ŻE zarządzanie partycypacyjne dziedzictwem kulturowym [1]:

8. stwarza możliwości sprzyjania uczestnictwu w demokracji, zrównoważoności i spójności społecznej oraz zmierzenia się ze społecznymi, politycznymi i demograficznymi wyzwaniami dnia dzisiejszego;

9. sprzyja aktywnemu zaangażowaniu w ramach działań publicznych odpowiednich podmiotów – tj. publicznych władz i organów, podmiotów prywatnych, organizacji społeczeństwa obywatelskiego, organizacji pozarządowych, sektora wolontariatu i zainteresowanych osób – w proces decyzyjny, planowanie, wdrażanie, monitorowanie i ocenę polityk i programów dotyczących dziedzictwa kulturowego, by zwiększyć odpowiedzialność za inwestycje zasobów publicznych i przejrzystość takich inwestycji oraz budować publiczne zaufanie do decyzji politycznych;

10. przyczynia się do zwiększania świadomości na temat wartości dziedzictwa kulturowego jako dzielonego zasobu, tym samym zmniejszając ryzyko nadużycia i zwiększając korzyści społeczne i gospodarcze;

11. wspiera współczesne prace z dziedziny kultury, artystyczne i kreatywne, które są ściśle związane z tożsamością i wartościami i często opierają się na tradycyjnym *know-how* i niematerialnym dziedzictwie ludzi, a zatem mogą stanowić kulturowe dziedzictwo następnych pokoleń;

12. pomaga uruchamiać nowe możliwości będące skutkiem globalizacji, cyfryzacji i nowych technologii, które zmieniają sposób, w jaki dziedzictwo kulturowe tworzy się, udostępnia i wykorzystuje;

ZWRACA SIĘ DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH, BY:

13. rozwijały wielopoziomowe ramy zarządzania, w których uczestniczy wiele zainteresowanych podmiotów (w których to ramach dziedzictwo kulturowe uznaje się za zasób dzielony) poprzez wzmocnienie powiązań pomiędzy lokalnym, regionalnym, krajowym i europejskim poziomem zarządzania tym dziedzictwem, z należytym poszanowaniem zasady pomocniczości, dzięki czemu na wszystkich szczeblach przewiduje się korzyści dla ludzi;

14. promowały zaangażowanie zainteresowanych stron poprzez zapewnienie im możliwości uczestnictwa we wszystkich etapach procesu decyzyjnego;

15. promowały ramy zarządzania, w których uznaje się znaczenie współdziałania między materialnym, niematerialnym i cyfrowym dziedzictwem kulturowym i w których dostrzega się, szanuje i wzmacnia jego wartości społeczne, kulturowe, symboliczne, gospodarcze i środowiskowe;

16. promowały ramy zarządzania, które ułatwiają wdrażanie polityk międzysektorowych, dzięki czemu dziedzictwo kulturowe może przyczyniać się do osiągania celów w różnych obszarach polityki, również w odniesieniu do inteligentnego, trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu;

17. pogłębiały synergie pomiędzy strategiami zrównoważonej turystyki a lokalnym sektorem kultury i lokalnym sektorem kreatywnym, również poprzez promowanie ram zarządzania, które aktywnie angażują lokalną społeczność, po to by sprzyjać wysokiej jakości ofercie zrównoważonej turystyki kulturalnej i przyczyniać się do rewitalizacji obszarów miejskich i wiejskich, jednocześnie zapewniając integralność i utrzymując wartość kulturową dziedzictwa oraz znajdując równowagę pomiędzy możliwościami gospodarczymi a dobrobytem obywateli;

18. w należyty sposób korzystały podczas realizacji tych celów z finansowania UE i finansowania krajowego;

ZWRACA SIĘ DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH I DO KOMISJI, ABY W RAMACH SWOICH KOMPETENCJI I Z NALEŻYTYM POSZANOWANIEM ZASADY POMOCNICZOŚCI:

19. współpracowały w odniesieniu do kwestii związanych z partycypacyjnym zarządzaniem dziedzictwem kulturowym, również w ramach planu prac w dziedzinie kultury na lata 2015–2018 [2], po to, by zidentyfikować i upowszechniać najlepsze praktyki i zwiększyć zdolność sektora dziedzictwa kulturowego do skutecznego zmierzenia się z tymi kwestiami;

20. promowały przekazywanie tradycyjnych umiejętności i wiedzy z pokolenia na pokolenie oraz ich innowacyjne stosowanie i twórczą wymianę w dokonaniach naukowych i technologicznych;

21. wykorzystywały środki cyfrowe, tak by zwiększyć dostęp wszystkich grup społecznych do dziedzictwa kulturowego i uczestniczenia w zarządzaniu nim;

22. zanalizowały rolę wirtualnych społeczności w rozwoju i wdrażaniu polityk dziedzictwa kulturowego, we wspieraniu zarządzania dziedzictwem kulturowym, w rozwoju wiedzy i w finansowaniu (np. dzięki wiedzy społecznościowej (ang. *crowd sourcing*) i finansowaniu społecznościowemu (ang. *crowd funding*));

---

[1] Dziedzictwo kulturowe jest materialne, niematerialne i cyfrowe, jak określono w konkluzjach Rady z 21 maja 2014 r.
[2] Dz.U. C 463 z 23.12.2014, s. 4.

23. poczyniły konkretne postępy w zarządzaniu Europeaną [1], tak by zagwarantować jej długotrwałe działanie i jej rozwój jako projektu wypływającego z dziedzictwa kulturowego, a także uprościć jej związki z edukacją, turystyką kulturalną i innymi sektorami; promowały, w odpowiednich przypadkach, ponowne wykorzystanie cyfrowego dziedzictwa kulturowego, tak by zwiększyć różnorodność kulturową i stymulować wykorzystywanie wiedzy na temat dziedzictwa we współczesnych formach wyrazu artystycznego oraz wykorzystywanie jej przez sektor kultury i sektor kreatywny;

24. promowały obywatelskie uczestnictwo w ramach modelu inteligentnego rozwoju miast europejskich, który aktywnie integruje dziedzictwo kulturowe po to, by przyczynić się do innowacyjności i rewitalizacji europejskich miast, łącząc je z pokrewnymi miejscami i terytoriami, promując ich atrakcyjność oraz przyciągając inwestycje, nową działalność gospodarczą i przedsiębiorstwa;

25. działały zgodnie z komunikatem pt. „Ku zintegrowanemu podejściu do dziedzictwa kulturowego w Europie", by wspólnie pracować na rzecz rozwoju kompleksowej europejskiej strategii na rzecz dziedzictwa europejskiego;

26. zacieśniły współpracę z organizacjami międzynarodowymi, takimi jak Rada Europy i Unesco, w odniesieniu do promowania partycypacyjnego podejścia do zarządzania dziedzictwem kulturowym;

ZWRACA SIĘ DO KOMISJI, BY:

27. promowała oparte na dowodach badania dotyczące skutków partycypacyjnych sposobów podejścia w politykach dotyczących dziedzictwa kulturowego i zarządzaniu nim, tak by przyczynić się do rozwoju strategicznych podejść do dziedzictwa kulturowego;

28. kontynuowała dialog z organizacjami i platformami społeczeństwa obywatelskiego w obszarach polityki dotyczących dziedzictwa kulturowego i rozważyła przedstawienie wniosku w sprawie Europejskiego Roku Dziedzictwa Kulturowego.

---

[1] Jak określono w konkluzjach Rady z dnia 10 maja 2012 r. w sprawie digitalizacji dorobku kulturowego i udostępniania go w Internecie oraz w sprawie ochrony zasobów cyfrowych (Dz.U. C 169 z 15.6.2012, s. 5).

Konkluzje Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie w sprawie planu prac w dziedzinie kultury na lata 2015–2018

(2014/C 463/02)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ I PRZEDSTAWICIELE RZĄDÓW PAŃSTW CZŁONKOWSKICH ZEBRANI W RADZIE,

I. WPROWADZENIE

PRZYPOMINAJĄC o celach w dziedzinie kultury powierzonych Unii Europejskiej na mocy art. 167 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE);

PRZYWOŁUJĄC rezolucję Rady z dnia 16 listopada 2007 r. dotyczącą europejskiego planu działań na rzecz kultury ([1]) i strategiczne cele tego planu, a mianowicie propagowanie różnorodności kulturowej i dialogu międzykulturowego, propagowanie kultury jako katalizatora twórczości oraz jako istotnego elementu stosunków międzynarodowych Unii;

PRZYWOŁUJĄC rozporządzenie (UE) nr 1295/2013 ustanawiające program „Kreatywna Europa" (2014–2020) ([2]), a w szczególności jego cele ogólne, które polegają na wzmocnieniu europejskiej różnorodności kulturowej i językowej, propagowaniu dziedzictwa kulturowego Europy i wzmocnieniu konkurencyjności europejskiego sektora kultury i sektora kreatywnego w celu propagowania inteligentnego, trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu;

PRZYWOŁUJĄC znaczny wkład sektora kultury i sektora kreatywnego w rozwój gospodarczy, społeczny i regionalny, znaczenie tych sektorów dla strategii „Europa 2020" na rzecz inteligentnego, trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu i fakt, że dyskusje ministrów kultury podczas posiedzenia Rady dnia 25 listopada 2014 r. wniosą wkład w działania Rady w ramach śródokresowego przeglądu strategii planowanego na 2015 r.;

PRZYJMUJĄC DO WIADOMOŚCI wyniki prac prowadzonych w ramach przygotowanego przez Radę planu prac w dziedzinie kultury na lata 2011–2014 ([3]) oraz rezultaty końcowej oceny przeprowadzonej przez państwa członkowskie zebrane w Radzie ([4]), które to rezultaty stanowią podstawę ostatecznego sprawozdania Komisji z realizacji i oddziaływania planu prac w dziedzinie kultury na lata 2011–14 ([5]);

UWZGLĘDNIAJĄC konkluzje Rady z dnia 26 listopada 2012 r. w sprawie zarządzania kulturą ([6]), a w szczególności ich postanowienie dotyczące regularnego i odpowiednio wczesnego dzielenia się informacjami o unijnych politykach i działaniach w innych obszarach mających bezpośredni lub pośredni wpływ na zagadnienia kulturalne i politykę kulturalną;

ZGADZAJĄ SIĘ:

— sporządzić, z należytym uwzględnieniem zasady pomocniczości, czteroletni plan prac w dziedzinie kultury na lata 2015–2018, przewidujący przegląd śródokresowy,

— ukierunkować działania w dziedzinie kultury na priorytetowe tematy, kluczowe zagadnienia, rezultaty i metody pracy, jak określono w niniejszym planie pracy,

— przyjąć priorytety planu prac wymienione w załączniku I,

— ustanowić – na podstawie priorytetów, zasad i mandatów określonych w załącznikach I i II – grupy robocze składające się z ekspertów wyznaczonych przez państwa członkowskie oraz monitorować ich prace.

UWAŻAJĄ, że czteroletni plan prac powinien się opierać na następujących naczelnych zasadach:

a) wykorzystanie osiągnięć poprzedniego planu prac w dziedzinie kultury (na lata 2011–2014), dodając bardziej strategiczny wymiar, tak by wzmocnić związek pomiędzy planem prac i działaniami Rady i jej rotacyjnych prezydencji;

b) skupienie się na tematach wnoszących wyraźną europejską wartością dodaną;

c) uwzględnianie immanentnej wartości kultury i sztuki jako czynnika zwiększającego różnorodność kulturową;

([1]) Dz.U. C 287 z 29.11.2007, s. 1.
([2]) Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 221.
([3]) Dz.U. C 325 z 2.12.2010, s. 1.
([4]) Dok. 9591/14.
([5]) Dok. 12646/14.
([6]) Dz.U. C 393 z 19.12.2012, s. 8.

d) zapewnianie bardzo wysokiej jakości, innowacyjności i konkurencyjności sektora kultury i sektora kreatywnego poprzez promowanie prac artystów, twórców i osób zawodowo zajmujących się kulturą oraz uznawanie wkładu tych sektorów w cele strategii „Europa 2020" na rzecz wzrostu i zatrudnienia, zwracając szczególną uwagę na wyzwania związane z cyfryzacją;

e) włączanie – w odpowiednich przypadkach – kultury w inne obszary polityki, zgodnie z art. 167 ust. 4 TFUE;

f) zachęcanie do współpracy międzysektorowej;

g) zapewnianie synergii z programem „Kreatywna Europa";

h) praca na rzecz polityki opartej na dowodach.

II. **PRIORYTETY i METODY PRACY**

— ZGADZAJĄ SIĘ realizować priorytety przedstawione w załączniku I:

A. dostępna i sprzyjająca włączeniu społecznemu kultura;

B. dziedzictwo kulturowe;

C. sektor kultury i sektor kreatywny: kreatywna gospodarka i innowacje;

D. promowanie różnorodności kulturowej, kultura w stosunkach zewnętrznych UE i mobilność.

— ZGADZAJĄ SIĘ, że wiarygodne, porównywalne i aktualne statystyki na temat kultury stanowią podstawę rzeczowego prowadzenia polityki kulturalnej, a zatem są one w niniejszym planie prac międzysektorowym priorytetem; w związku z tym OCZEKUJĄ na wyniki prac, które mają zostać przeprowadzone pod auspicjami Eurostatu po to, by zapewnić regularne sporządzanie i upowszechnianie statystyk dotyczących kultury, przy jednoczesnym uwzględnianiu zaleceń zawartych w sprawozdaniu na temat kultury sporządzonym przez ESS-net,

— ZGADZAJĄ SIĘ podsumować prace przeprowadzone w obszarze kultury w ramach stosunków zewnętrznych UE i zgadzają się co do potrzeby kontynuowania prac w tym obszarze, we współpracy z Europejską Służbą Działań Zewnętrznych i Komisją,

— ZGADZAJĄ SIĘ na stosowanie różnych metod działania, w zależności od celu i tematu;

(i) otwartej metody koordynacji (OMK), która powinna pozostać najważniejszą metodą działania we współpracy państw członkowskich;

(ii) nieformalnych spotkań urzędników z ministerstw kultury, również z urzędnikami z innych ministerstw;

(iii) posiedzeń grup ekspertów ad hoc lub seminariów tematycznych organizowanych przez Komisję w celu dalszej analizy kwestii związanych z tematami planu prac i współdziałania z innymi elementami tego planu;

(iv) posiedzeń podsumowujących organizowanych przez Komisję w obszarach polityki, którymi intensywnie zajmowano się w ramach poprzednich planów prac w dziedzinie kultury;

(v) konferencji, studiów i inicjatyw dotyczących wzajemnego uczenia się.

III. **DZIAŁANIA**

ZWRACAJĄ SIĘ DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH, BY:

— rozważyły, przy poszanowaniu zasady pomocniczości, rezultaty osiągnięte w realizacji niniejszego planu prac przy rozwijaniu polityki na szczeblu krajowym,

— przekazały informacje na temat wyników planu prac zainteresowanym podmiotom na wszystkich szczeblach.

WZYWAJĄ PREZYDENCJE RADY, BY:

— w ramach zespołów trzech prezydencji, opracowując swoje 18-miesięczne programy, uwzględniały priorytetowe tematy niniejszego planu prac UE,

— informowały organ przygotowawczy Rady w dziedzinie kultury o prowadzonych przez inne organy przygotowawcze pracach mających bezpośredni lub pośredni wpływ na zagadnienia kulturalne i politykę kulturalną [7],

— zwoływały, w odpowiednich przypadkach, nieformalne posiedzenia (w tym posiedzenia o wspólnym lub międzysektorowym charakterze), aby przedyskutować i przyjąć rezultaty uzyskane dzięki planowi prac, oraz by upowszechniały je na dużą skalę,

— rozważyły – na podstawie przygotowanego przez Komisję sprawozdania końcowego opierającego się na informacjach dobrowolnie przekazywanych przez państwa członkowskie – czy zaproponować nowy plan prac.

WZYWAJĄ KOMISJĘ, BY:

— wspierała państwa członkowskie i inne odpowiednie zainteresowane podmioty we współpracy w ramach nakreślonych w niniejszych konkluzjach, zwłaszcza poprzez:

  a) wspieranie jak najszerszego uczestnictwa państw członkowskich oraz ekspertów i innych zainteresowanych podmiotów w strukturach roboczych, o których mowa w załączniku I;

  b) uzupełnianie działań grup OMK studiami i działaniami z zakresu wzajemnego uczenia się;

— upowszechniała informacje o rezultatach planu prac w tylu językach, w ilu zostanie to uznane za stosowne, również za pomocą środków cyfrowych, np. strony internetowej tego planu,

— składała – na jak najwcześniejszym etapie – właściwemu organowi przygotowawczemu Rady w dziedzinie kultury sprawozdań na temat swoich odnośnych inicjatyw, ze szczególnym uwzględnieniem wniosków, co do których ocena skutków wskazuje na bezpośredni lub pośredni wpływ na kwestie kulturalne [8],

— zapewniała wzajemną wymianę informacji między grupami OMK w dziedzinie kultury oraz pomiędzy nimi a odpowiednimi grupami OMK działającymi w pokrewnych sektorach,

— regularnie informowała organ przygotowawczy Rady w dziedzinie kultury o postępach prac w obszarze statystyk na temat kultury,

— konsultowała się z zainteresowanymi podmiotami na szczeblu europejskim, w tym z organizacjami społeczeństwa obywatelskiego – i regularnie informowała je – na temat postępów planu prac, tak by zapewnić odpowiedniość i widoczność działań, również za pośrednictwem Europejskiego Forum Kultury,

— przyjęła do połowy 2018 roku sprawozdanie końcowe w sprawie realizacji i znaczenia planu prac, wykorzystując informacje przekazywane dobrowolnie przez państwa członkowskie.

ZWRACAJĄ SIĘ DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH I KOMISJI, BY W RAMACH SWOICH KOMPETENCJI I Z NALEŻYTYM POSZANOWANIEM ZASADY POMOCNICZOŚCI:

— pracowały wspólnie w skoordynowany i dostosowany sposób poprzez wykorzystywanie roboczych struktur i metod wymienionych w niniejszych konkluzjach po to, by stworzyć wartość dodaną w dziedzinie kultury na szczeblu UE,

— uwzględniały kulturę podczas formułowania, realizacji i oceny polityk i działań w innych obszarach, szczególnie dbając o wczesne i skuteczne włączanie jej w proces opracowywania polityki,

— promowały lepsze przyczynianie się kultury do realizacji ogólnych celów strategii „Europa 2020", biorąc pod uwagę rolę tego sektora w osiąganiu inteligentnego i trwałego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu i uwzględniając jego pozytywne skutki dla takich obszarów jak zatrudnienie, włączenie społeczne, edukacja i szkolenia, turystyka, badania i innowacje oraz rozwój regionalny,

— promowały czytanie jako narzędzie upowszechniania wiedzy, zwiększania kreatywności, wspierania dostępu do kultury i różnorodności kulturowej oraz zwiększania świadomości tożsamości europejskiej, uwzględniając różne warunki mające zastosowanie do książek elektronicznych i książek drukowanych,

— regularnie i na odpowiednio wczesnym etapie dzieliły się informacjami o unijnych politykach i działaniach mających bezpośredni lub pośredni wpływ na zagadnienia kulturalne i politykę kulturalną i w tym względzie zachęcają je do wymiany informacji przy użyciu środków cyfrowych, w tym platform wirtualnych,

[7] Zgodnie z konkluzjami Rady z 2012 r. na temat zarządzania kulturą.
[8] Zob. przypis 7.

— sprzyjały współpracy z państwami trzecimi, w szczególności państwami kandydującymi, potencjalnymi państwami kandydującymi i państwami objętymi europejską polityką sąsiedztwa oraz z właściwymi organizacjami międzynarodowymi w dziedzinie kultury, również z Radą Europy, w tym poprzez regularne posiedzenia z zainteresowanymi państwami trzecimi,

— przeprowadziły śródokresowy przegląd realizacji planu prac, tak by dokonać ewentualnych dostosowań lub zmienić kierunki zgodnie z osiągniętymi wynikami i rozwojem wydarzeń na szczeblu UE.

ZAŁĄCZNIK I

Priorytety dla planu prac w dziedzinie kultury na lata 2015–2018

Priorytet A: Dostępna i sprzyjająca włączeniu kultura

Europejska agenda kultury: Różnorodność kulturowa i dialog międzykulturowy (3.1)

Strategia „Europa 2020": Wzrost sprzyjający włączeniu społecznemu (priorytet 3)

Wykonawca działań	Tematy	Instrumenty i metody pracy (w tym międzysektorowe)	Zakładane wyniki i orientacyjne terminy
Państwa członkowskie	A1) Rozwój kompetencji kluczowej „świadomość kulturowa i forma wyrazu kulturowego"	OMK ([1]), międzysektorowa Eksperci będą identyfikować dobre praktyki służące rozwojowi tej kompetencji kluczowej i jej włączeniu w politykę edukacyjną na podstawie wiedzy i sposobów podejścia opisanych w zaleceniu Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie kompetencji kluczowych w procesie uczenia się przez całe życie ([2]).	Koniec 2015 r. Podręcznik dobrych praktyk dla organów zajmujących się kulturą i edukacją na szczeblu krajowym i europejskim.
Państwa członkowskie	A2) Promowanie dostępu do kultury poprzez środki elektroniczne: polityki i strategie rozwoju odbiorców	OMK	2015–2016
	Technologie cyfrowe zmieniły sposób, w jaki ludzie realizują dostęp do treści kulturowych, tworzą je i z nich korzystają. Jaki jest wpływ cyfryzacji na politykę rozwoju odbiorców i praktykę instytucji kulturalnych?	Eksperci zinwentaryzują istniejące polityki i programy i zidentyfikują dobre praktyki.	Podręcznik dobrych praktyk dla instytucji kultury i osób zajmujących się zawodowo kulturą.
	Promowanie czytania w środowisku cyfrowym, by wspierać dostęp i wspomagać rozwój odbiorców. Zinwentaryzowanie ram regulacyjnych ze szczególnym odniesieniem do sposobów udzielania licencji, usług transgranicznych i e-wypożyczania w bibliotekach publicznych.	Podgrupa w ramach ([3]) OMK Eksperci zidentyfikują dobre praktyki.	2015 r. Sprawozdanie zawierające konkretne przypadki.

Wykonawca działań	Tematy	Instrumenty i metody pracy (w tym międzysektorowe)	Zakładane wyniki i orientacyjne terminy
Państwa członkowskie	A3) Sprzyjanie przyczynianiu się kultury do włączenia społecznego Jak polityki publiczne mogą zachęcać instytucje kultury do pracy w ramach partnerstw z innymi sektorami (opieka zdrowotna, opieka społeczna, więziennictwo itd.) i wspierać je w tym zakresie?	OMK Eksperci zinwentaryzują istniejące polityki publiczne dotyczące realizacji włączenia społecznego poprzez kulturę i zidentyfikują dobre praktyki.	2017-2018 Wytyczne dla decydentów i instytucji kultury.

(1) Grupa robocza ustanowiona w 2014 r. w ramach planu prac w dziedzinie kultury na lata 2011–2014, której mandat został przedłużony. W jej skład wchodzą eksperci z ministerstw kultury i ministerstw edukacji.
(2) Dz.U. L 394 z 30.12.2006, s. 10.
(3) Jest to podgrupa grupy roboczej ds. OMK zajmująca się promowaniem dostępu do kultury poprzez środki elektroniczne.

Priorytet B: Dziedzictwo kulturowe

Europejska agenda kultury: Różnorodność kulturowa i dialog międzykulturowy (3.1)

Strategia „Europa 2020": Inteligentny i trwały wzrost gospodarczy (priorytety 1 i 2)

Wykonawca działań	Tematy	Instrumenty i metody pracy (w tym międzysektorowe)	Zakładane wyniki i orientacyjne terminy
Państwa członkowskie	B1) Zarządzanie partycypacyjne dziedzictwem kulturowym Identyfikacja innowacyjnych sposobów podejścia do wielopoziomowego zarządzania materialnym, niematerialnym i cyfrowym dziedzictwem, w którym uczestniczy sektor publiczny, podmioty prywatne i społeczeństwo obywatelskie. Poruszona tu będzie kwestia współpracy między różnymi szczeblami zarządzania i różnymi obszarami polityki.	OMK Eksperci zinwentaryzują polityki publiczne na szczeblu krajowym i regionalnym i porównają je, tak by zidentyfikować dobre praktyki, również we współpracy z istniejącymi sieciami w obszarze dziedzictwa.	2015–2016 Podręcznik dobrych praktyk dla decydentów i instytucji zajmujących się dziedzictwem kulturowym.
Państwa członkowskie	B2) Umiejętności, szkolenia i transfer wiedzy: tradycyjne i nowe zawody związane z dziedzictwem Budowanie zdolności dla osób zawodowo zajmujących się dziedzictwem kulturowym. Skupienie się na przekazywaniu tradycyjnych umiejętności i *know-how* oraz informacji na temat nowych zawodów, również w kontekście cyfryzacji. Mile widziana będzie współpraca z ekspertami ds. edukacji.	OMK, międzysektorowa Eksperci zinwentaryzują istniejące systemy szkoleń i określą nowe umiejętności i potrzeby szkoleniowe w obszarze materialnego, niematerialnego i cyfrowego dziedzictwa.	2017–2018 Podręcznik dobrych praktyk dla instytucji kultury i instytucji edukacyjnych.

Wykonawca działań	Tematy	Instrumenty i metody pracy (w tym międzysektorowe)	Zakładane wyniki i orientacyjne terminy
Komisja	B3) Ocena ryzyka i zapobieganie ryzyku w celu zabezpieczenia dziedzictwa kulturowego przed skutkami katastrof naturalnych i zagrożeń powodowanych działaniem ludzi Inwentaryzacja istniejących strategii i praktyk na szczeblu krajowym. Do czynników, które należy rozważyć należą: nadmierna eksploatacja, zanieczyszczenie, niezrównoważony rozwój, obszary konfliktu i katastrofy naturalne (pożary, powodzie, trzęsienia ziemi).	Analiza	2016 r.

Priorytet C: Sektor kultury i sektor kreatywny: Kreatywna gospodarka i innowacje

Europejska agenda kultury: Kultura jako katalizator kreatywności (3.2)

Strategia „Europa 2020": Inteligentny i trwały wzrost gospodarczy (priorytety 1 i 2)

Wykonawca działań	Tematy	Instrumenty i metody pracy (w tym międzysektorowe)	Zakładane wyniki i orientacyjne terminy
Państwa członkowskie	C1) Dostęp do środków finansowych	OMK ([1]), międzysektorowa	2015 r.
	Skupienie się na ekosystemie finansowym dla sektora kultury i sektora kreatywnego. Analiza instrumentów finansowych, takich jak pożyczki i udziały w kapitale. Przegląd i analiza alternatywnych sposobów finansowania, takich jak fundusze publiczno-prywatne, anioły biznesu, kapitał wysokiego ryzyka, finansowanie społecznościowe, sponsorowanie, datki i filantropia. Mile widziana będzie współpraca z ekspertami ds. finansów i gospodarki.	Eksperci zidentyfikują systemy innowacyjnego finansowania i praktyki inwestycyjne w sektorze kultury i sektorze kreatywnym.	Zalecenia dla władz publicznych.
	C2) Rola polityk publicznych w rozwijaniu potencjału sektora kultury i sektora kreatywnego w zakresie przedsiębiorczości i innowacji		
Państwa członkowskie	a) Współpraca sektora kultury i sektora kreatywnego służąca stymulowaniu innowacji, stabilności gospodarczej i włączeniu społecznemu. Analiza i promowanie synergii pomiędzy sektorem kultury i sektorem kreatywnym z jednej strony a innymi odpowiednimi sektorami z drugiej strony.	Ewentualne konkluzje Rady	2015 r.
Państwa członkowskie	b) Zidentyfikowanie innowacyjnych środków promowania przedsiębiorczości i nowych modeli biznesowych w sektorze kultury i w sektorze kreatywnym.	OMK, międzysektorowa	2016–2017

Wykonawca działań	Tematy	Instrumenty i metody pracy (w tym międzysektorowe)	Zakładane wyniki i orientacyjne terminy
	Mile widziana będzie współpraca z ekspertami ds. gospodarki i przedsiębiorstw.	Eksperci zidentyfikują dobre praktyki w zakresie środków wspierania biznesu dla przedsiębiorców w sektorze kultury i w sektorze kreatywnym.	Podręcznik dobrych praktyk i zalecenia dla władz publicznych.
Państwa członkowskie	C3) Zrównoważona turystyka kulturalna	OMK, międzysektorowa	2017–2018
	Określenie sposobów stworzenia oferty turystyki europejskiej opartej o materialne i niematerialne dziedzictwo kulturowe jako czynnika konkurencji, tak by przyciągnąć nowe formy zrównoważonej turystyki. Przeanalizowanie, w jaki sposób digitalizacja treści kulturowych i usługi cyfrowe mogą sprzyjać ekspansji transeuropejskich sieci turystycznych i pobudzać rozwój tras turystycznych, w tym małych, nowo pojawiających się miejsc docelowych, również przy uwzględnieniu działań z dziedziny sztuki współczesnej, festiwali i wydarzeń kulturalnych. Mile widziana będzie współpraca z ekspertami ds. turystyki.	Eksperci zinwentaryzują metody i narzędzia, dzięki którym europejskie dziedzictwo kulturowe stanie się dostępne i interoperacyjne w stosunku do systemu promowania i marketingu turystycznego.	Wytyczne dla decydentów

([1]) Grupa robocza ustanowiona w 2014 r. w ramach planu prac w dziedzinie kultury na lata 2011–2014.

Priorytet D: Promowanie różnorodności kulturowej, kultury w stosunkach zewnętrznych UE i mobilności

Europejska agenda kultury: Różnorodność kulturowa i dialog międzykulturowy (3.1), kultura jako istotny element w stosunkach międzynarodowych (3.3)

Strategia „Europa 2020": Trwały i sprzyjający włączeniu społecznemu wzrost gospodarczy (priorytety 2, 3), stosowanie instrumentów unijnej polityki zewnętrznej

Wykonawca działań	Tematy	Instrumenty i metody pracy (w tym międzysektorowe)	Zakładane wyniki i orientacyjne terminy
Państwa członkowskie/Komisja	D1) Konwencja Unesco w sprawie ochrony i promowania różnorodności form wyrazu kulturowego Ocena wdrażania Konwencji Unesco z 2005 r. w sprawie ochrony i promowania różnorodności form wyrazu kulturowego na podstawie sprawozdania sporządzonego w imieniu UE w 2012 r ([1]). Rozważenie jej wpływu na umowy i protokoły w sprawie współpracy kulturalnej w umowach o wolnym handlu. Analiza stosowania konwencji, w szczególności w kontekście cyfrowym.	Działania podsumowujące	2015 r.

Wykonawca działań	Tematy	Instrumenty i metody pracy (w tym międzysektorowe)	Zakładane wyniki i orientacyjne terminy
	D2) Kultura w stosunkach zewnętrznych UE a) Kultura w politykach współpracy rozwojowej UE		
Państwa członkowskie	— Wspieranie włączania kultury w unijną agendę współpracy rozwojowej, instrumenty i programy realizowane z państwami trzecimi i ocena roli kultury w zrównoważonym rozwoju.	Ewentualne konkluzje Rady	2015 r.
Komisja/państwa członkowskie	— Programy w dziedzinie kultury istniejące w krajach objętych europejską polityką sąsiedztwa	Analiza Dyskusja i działania następcze na forum organu przygotowawczego Rady w obszarze kultury przy udziale Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ)	2015 r.
Państwa członkowskie	b) Wzmocnienie strategicznego podejścia do kultury w stosunkach zewnętrznych UE	Wspólne nieformalne posiedzenia wysokich urzędników z ministerstw kultury i wysokich urzędników odpowiedzialnych za kulturę w ministerstwach spraw zagranicznych z ewentualnym udziałem Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ) ([2])	2015–2018
Komisja/państwa członkowskie	c) Działania przygotowawcze dotyczące kultury w stosunkach zewnętrznych UE ([3]): dyskusje, analizy i działania następcze z udziałem organu przygotowawczego Rady w obszarze kultury i ESDZ.	Analizy i działania następcze	2015–2018
Komisja	D3) Dialog międzykulturowy i mobilność		2016 r., sprawozdanie na każdy temat
	a) Dialog międzykulturowy	Posiedzenie podsumowujące	
	b) Mobilność osób zawodowo zajmujących się kulturą, w tym przeszkody podatkowe dla mobilności artystów w kontekstach transgranicznych. Mile widziana będzie współpraca z ekspertami ds. podatkowych.	Posiedzenie podsumowujące	

Wykonawca działań	Tematy	Instrumenty i metody pracy (w tym międzysektorowe)	Zakładane wyniki i orientacyjne terminy
	c) Wzajemne udostępnianie zbiorów muzealnych	Posiedzenie podsumowujące	
	d) Nielegalny handel przedmiotami kultury, w tym unijne zasady dotyczące przywozu przedmiotów kultury nielegalnie wywiezionych z państw trzecich.	Analiza	2016 r.
Państwa członkowskie	D4) Kino: poprawa dystrybucji filmów europejskich Określenie uzupełniających się elementów polityk filmowych i instrumentów wsparcia na szczeblu regionalnym, krajowym i unijnym z myślą o poprawie dystrybucji filmów europejskich, w szczególności w środowisku cyfrowym. Mile widziana będzie współpraca z ekspertami ministerialnymi zajmującymi się polityką filmową i ekspertami z krajowych fundacji i instytucji filmowych.	OMK Eksperci zidentyfikują dobre praktyki, uwzględniając wyniki Europejskiego Forum Filmowego ([4]).	2017-2018 Podręcznik dobrych praktyk.

([1]) Przygotowywane co cztery lata w imieniu Unii Europejskiej sprawozdanie na temat środków ochrony i promowania różnorodności form wyrazu kulturowego w ramach konwencji Unesco z 2008 r. – dokument roboczy Komisji (SWD(2012) 129 final).
([2]) Posiedzenia będą organizowane na zasadzie dobrowolności przez rotacyjne prezydencje Rady.
([3]) http://cultureinexternalrelations.eu/wp-content/uploads/2013/05/Executive-Summary-ENG_13.06.2014.pdf
([4]) Europejskie Forum Filmowe to platforma ustrukturyzowanego dialogu powołana przez Komisję w komunikacie pt. „Film europejski w erze cyfrowej" (dok 10024/14). Pierwsze wyniki tego ustrukturyzowanego dialogu spodziewane są w 2016 r.

ZAŁĄCZNIK II

Zasady członkostwa i funkcjonowania grup roboczych ustanawianych przez państwa członkowskie w ramach planu prac w dziedzinie kultury na lata 2015–2018

Członkostwo

— Państwa członkowskie uczestniczą w pracach grup roboczych na zasadzie dobrowolności; w każdej chwili mogą one dołączyć do tych prac.

— Każde państwo członkowskie zainteresowane uczestnictwem w pracach grup roboczych wyznaczy ekspertów jako członków poszczególnych grup. Państwo członkowskie dopilnuje, by wyznaczony ekspert dysponował praktycznym doświadczeniem w danej dziedzinie na szczeblu krajowym i zapewni skuteczną komunikację z właściwymi organami krajowymi. Komisja będzie koordynować procedury mianowania ekspertów. Aby uzyskać profil ekspertów jak najbardziej dostosowany do danej tematyki, państwa członkowskie będą mogły, w razie potrzeby, do zajmowania się poszczególnymi dziedzinami mianować różnych ekspertów.

— Każda grupa robocza może postanowić o zaproszeniu do udziału w swych pracach niezależnych ekspertów, przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego oraz przedstawicieli europejskich państw trzecich.

Procedura prac

— Grupy robocze omawiają tematy określone w planie prac z poszanowaniem terminów wyznaczonych w załączniku I.

— Podczas oceny śródokresowej można dokonać zmiany definicji celów i odnośnych terminów w świetle osiągniętych rezultatów i rozwoju polityki na szczeblu UE.

— Prace grupy roboczej mają trwać średnio 18 m-cy; w tym czasie przewiduje się przeciętnie 6 posiedzeń.

— Każda grupa robocza wyznaczy przewodniczącego lub przewodniczących dla każdej z dziedzin tematycznych spośród przypisanych jej priorytetów.

Składanie sprawozdań i informowanie

— Przewodniczący poszczególnych grup roboczych będą składać Komitetowi ds. Kultury sprawozdania na temat postępów prac w swoich grupach roboczych. Komitet ds. Kultury będzie mógł przedstawić wytyczne dla grup roboczych, aby osiągnąć pożądane wyniki oraz zagwarantować koordynację prac grup.

— Dla każdego z celów wymienionych w załączniku I grupy przedstawią sprawozdanie z przeprowadzonych prac zawierające konkretne i przydatne wyniki.

— Porządki obrad i protokoły posiedzeń takich grup będą udostępniane wszystkim państwom członkowskim, niezależnie od stopnia ich zaangażowania w danej dziedzinie. Wyniki prac grup będą publikowane.

— Komisja zapewni tym grupom roboczym wsparcie logistyczne i obsługę sekretarską. Ponadto, w miarę możliwości, Komisja zapewni tym grupom wsparcie w postaci innych odpowiednich środków (w tym analiz istotnych dla poszczególnych obszarów działania).

— Wyżej wymienione sprawozdania będą stanowiły podstawę przygotowywanego przez Komisję ostatecznego sprawozdania z realizacji planu prac.

KOMISJA EUROPEJSKA

Kursy walutowe euro [1]

22 grudnia 2014 r.

(2014/C 463/03)

1 euro =

	Waluta	Kurs wymiany		Waluta	Kurs wymiany
USD	Dolar amerykański	1,2259	CAD	Dolar kanadyjski	1,4257
JPY	Jen	147,06	HKD	Dolar Hongkongu	9,5098
DKK	Korona duńska	7,4401	NZD	Dolar nowozelandzki	1,5803
GBP	Funt szterling	0,78490	SGD	Dolar singapurski	1,6171
SEK	Korona szwedzka	9,5536	KRW	Won	1 343,82
CHF	Frank szwajcarski	1,2035	ZAR	Rand	14,2082
ISK	Korona islandzka		CNY	Yuan renminbi	7,6271
NOK	Korona norweska	9,0565	HRK	Kuna chorwacka	7,6650
BGN	Lew	1,9558	IDR	Rupia indonezyjska	15 255,54
CZK	Korona czeska	27,618	MYR	Ringgit malezyjski	4,2839
HUF	Forint węgierski	315,33	PHP	Peso filipińskie	54,723
LTL	Lit litewski	3,45280	RUB	Rubel rosyjski	67,1555
PLN	Złoty polski	4,2665	THB	Bat tajlandzki	40,282
RON	Lej rumuński	4,4666	BRL	Real	3,2455
TRY	Lir turecki	2,8423	MXN	Peso meksykańskie	17,8608
AUD	Dolar australijski	1,5057	INR	Rupia indyjska	77,4769

[1] *Źródło*: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez EBC.

EUROPEJSKA SŁUŻBA DZIAŁAŃ ZEWNĘTRZNYCH

Zawiadomienie o wejściu w życie

(2014/C 463/04)

Decyzja nr 1/2014 Wspólnego Komitetu UE-Szwajcaria utworzonego na mocy art. 14 Umowy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony, w sprawie swobodnego przepływu osób z dnia 21 czerwca 1999 r. zmieniająca załącznik II (Koordynacja systemów zabezpieczenia społecznego) do tej umowy wchodzi w życie dnia 1 stycznia 2015 r. po jej przyjęciu przez Wspólny Komitet w dniu 28 listopada 2014 r. w drodze procedury pisemnej.

INFORMACJE PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

Dni wolne od pracy w 2015 r.

(2014/C 463/05)

Belgique/België	1.1, 6.4, 1.5, 14.5, 25.5, 21.7, 15.8, 1.11, 2.11, 11.11, 15.11, 25.12
България	1.1, 3.3, 10.4, 11.4, 12.4, 13.4, 1.5, 6.5, 24.5, 6.9, 22.9, 1.11, 24.12, 25.12, 26.12
Česká republika	1.1, 6.4, 1.5, 8.5, 5.7, 6.7, 28.9, 28.10, 17.11, 24.12, 25.12, 26.12
Danmark	1.1, 2.4, 3.4, 5.4, 6.4, 1.5, 14.5, 24.5, 25.5, 5.6, 24.12, 25.12, 26.12, 31.12
Deutschland	1.1, 3.4, 6.4, 1.5, 14.5, 25.5, 21.7, 15.8, 3.10, 1.11, 24.12, 25.12, 26.12, 31.12
Eesti	1.1, 24.2, 3.4, 5.4, 1.5, 24.5, 23.6, 24.6, 20.8, 24.12, 25.12, 26.12
Éire/Ireland	1.1, 17.3, 3.4 6.4, 4.5, 1.6, 3.8, 26.10, 25.12, 28.12
Ελλάδα	1.1, 6.1, 23.2, 25.3, 10.4, 13.4, 1.5, 1.6, 28.10, 25.12
España	1.1, 6.1, 3.4, 1.5, 15.8, 12.10, 8.12, 25.12
France	1.1, 6.4, 1.5, 14.5, 25.5, 14.7, 21.7, 15.8, 1.11, 11.11, 25.12
Hrvatska	1.1, 6.1, 5.4, 6.4, 1.5, 4.6, 22.6, 25.6, 5.8, 15.8, 8.10, 1.11, 25.12, 26.12
Italia	1.1, 6.1, 6.4, 25.4, 1.5, 2.6, 15.8, 1.11, 8.12, 25.12, 26.12
Κύπρος/Kıbrıs	1.1, 6.1, 23.2, 25.3, 1.4, 10.4, 12.4, 13.4, 1.5, 31.5, 1.6, 15.8, 1.10, 28.10, 24.12, 25.12, 26.12
Latvija	1.1, 3.4, 5.4, 6.4, 1.5, 4.5, 10.5, 24.5, 23.6, 24.6, 18.11, 24.12, 25.12, 26.12, 31.12
Lietuva	1.1, 16.2, 11.3, 5.4, 1.5, 3.5, 7.6, 24.6, 6.7, 15.8, 1.11, 24.12, 25.12
Luxembourg	1.1, 6.4, 1.5, 14.5, 25.5, 23.6, 15.8, 1.11, 25.12, 26.12
Magyarország	1.1, 2.1, 15.3, 5.4, 6.4, 1.5, 24.5, 25.5, 20.8, 21.8, 23.10, 1.11, 24.12, 25.12, 26.12
Malta	1.1, 10.2, 19.3, 31.3, 3.4, 7.6, 29.6, 15.8, 8.9, 21.9, 8.12, 13.12, 25.12
Nederland	1.1, 5.4, 6.4, 27.4, 5.5, 14.5, 24.5, 25.5, 25.12, 26.12
Österreich	1.1, 6.1, 6.4, 1.5, 14.5, 25.5, 4.6, 15.8, 26.10, 1.11, 8.12, 25.12, 26.12
Polska	1.1, 6.1, 5.4, 6.4, 1.5, 3.5, 4.6, 15.8, 1.11, 11.11, 25.12, 26.12
Portugal	1.1, 3.4, 5.4, 25.4, 1.5, 10.6, 15.8, 8.12, 25.12
România	1.1, 2.1, 24.1, 12.4, 13.4, 1.5, 31.5, 1.6, 15.8, 30.11, 1.12, 25.12, 26.12
Slovenija	1.1, 6.4, 1.5, 14.5, 15.5, 25.6, 24.12, 25.12, 28.12, 29.12, 30.12, 31.12
Slovensko	1.1, 6.1, 3.4, 6.4, 1.5, 8.5, 5.7, 1.9, 15.9, 1.11, 17.11, 24.12, 25.12, 26.12
Suomi/Finland	1.1, 6.1, 25.3, 27.3, 28.3, 1.5, 5.5, 15.5, 25.6, 5.11, 6.12, 25.12, 26.12
Sverige	1.1, 6.1, 3.4, 5.4, 6.4, 1.5, 14.5, 24.5, 6.6, 20.6, 31.10, 25.12, 26.12
United Kingdom	Wales and England: 1.1, 3.4, 6.4, 4.5 25.5, 31.8, 25.12, 28.12 Northern Ireland: 1.1, 17.3, 3.4, 6.4, 4.5, 25.5, 13.7, 31.8, 25.12, 28.12 Scotland: 1.1, 2.1, 3.4, 4.5, 25.5, 3.8, 30.11, 25.12, 28.12

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA ADMINISTRACYJNE

KOMISJA EUROPEJSKA

Zaproszenie do składania wniosków o dotacje na projekty objęte programem prac w obszarze transeuropejskich sieci telekomunikacyjnych w ramach instrumentu „Łącząc Europę" na lata 2014–2020

(Decyzja Komisji C(2014) 2069 zmieniona decyzją C(2014) 9588)

(2014/C 463/06)

Komisja Europejska, Dyrekcja Generalna ds. Sieci Komunikacyjnych, Treści i Technologii niniejszym ogłasza jedno zaproszenie do składania wniosków o udzielenie dotacji na projekty zgodne z priorytetami i celami określonymi w programie prac na rok 2014 w obszarze transeuropejskich sieci telekomunikacyjnych w ramach instrumentu „Łącząc Europę" na lata 2014–2020.

Przyjmowane są wnioski dotyczące następującego zaproszenia:

CEF-TC-2014-3 „Identyfikacja elektroniczna i uwierzytelnienie elektroniczne — e-identyfikacja i podpis elektroniczny — Usługi ogólne"

Dokumentacja dotycząca zaproszenia, obejmująca jego treść, terminy i budżet, podana została w tekście zaproszenia, który został opublikowany na stronie internetowej instrumentu „Łącząc Europę" w zakładce dotyczącej telekomunikacji:

http://inea.ec.europa.eu/en/cef/cef_telecom/apply_for_funding/cef_telecom_call_for_proposals_2014.htm

ZAPROSZENIE DO SKŁADANIA WNIOSKÓW W RAMACH DZIAŁANIA „EUROPEJSKA STOLICA KULTURY" – EAC/A03/2014

(2014/C 463/07)

1. Zgodnie z decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 445/2014/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiającą działanie Unii na rzecz Europejskich Stolic Kultury na lata 2020–2033 i uchylającą decyzję nr 1622/2006/WE ([1]) Komisja, za pośrednictwem Dyrekcji Generalnej ds. Edukacji i Kultury, ogłasza zaproszenie do składania wniosków w ramach działania Unii zatytułowanego „Europejska Stolica Kultury" na rok 2021 dla miast z krajów kandydujących i potencjalnych krajów kandydujących do UE, które uczestniczą w programie „Kreatywna Europa".

2. Niniejsze zaproszenie ma na celu wyznaczenie jednego z tych miast na Europejską Stolicę Kultury w roku 2021.

3. Działanie „Europejska Stolica Kultury" ma na celu ochronę i propagowanie różnorodności kultur w Europie oraz podkreślanie cech im wspólnych, a także zwiększanie wśród obywateli poczucia przynależności do wspólnej przestrzeni kulturowej oraz wspieranie wkładu kultury w długoterminowy rozwój miast. Działania podejmowane przez miasto wyznaczone na Europejską Stolicę Kultury będą nastawione na zwiększanie zakresu, różnorodności i europejskiego wymiaru oferty kulturalnej; poszerzanie dostępu do kultury i zwiększenie uczestnictwa w kulturze; wzmacnianie potencjału sektora kultury oraz jego powiązań z innymi sektorami i podnoszenie międzynarodowej rangi tego miasta dzięki kulturze.

4. Szczegółowe informacje, warunki finansowania oraz formularz wniosku można znaleźć w pełnym tekście zaproszenia: http://ec.europa.eu/programmes/creative-europe/calls/general/2014-eac-a03_en.htm

   Pełny tekst zawiera przegląd kryteriów kwalifikowalności, kryteriów wykluczających i kryteriów przyznania tytułu, które będą stosowane przy ocenie wniosków, jak również informacje o procedurze wyboru. Wnioski muszą być zgodne z wymogami zawartymi w pełnym tekście zaproszenia.

5. Wnioski należy przesłać na adres wskazany w pełnym tekście zaproszenia najpóźniej dnia 23 października 2015 r.

([1]) Dz.U. L 132 z 3.5.2014, s. 1.

INNE AKTY

KOMISJA EUROPEJSKA

Publikacja wniosku o zatwierdzenie zmiany zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych

(2014/C 463/08)

Niniejsza publikacja uprawnia do zgłoszenia sprzeciwu wobec wniosku zgodnie z art. 51 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 ([1]).

WNIOSEK O ZATWIERDZENIE ZMIANY

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 510/2006

w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych ([2])

WNIOSEK O ZATWIERDZENIE ZMIANY SKŁADANY NA PODSTAWIE ART. 9

„PONT-L'EVEQUE"

Nr WE: FR-PDO-0117-01044 – 12.10.2012

ChOG ( ) ChNP (X)

1. **Nagłówek w specyfikacji produktu, którego dotyczy zmiana**

— ☐ Nazwa produktu

— ☒ Opis produktu

— ☒ Obszar geograficzny

— ☒ Dowód pochodzenia

— ☒ Metoda produkcji

— ☒ Związek z obszarem geograficznym

— ☒ Etykietowanie

— ☐ Wymogi krajowe

— ☒ Inne: kontrole

2. **Rodzaj zmiany(zmian)**

— ☐ Zmiana jednolitego dokumentu lub arkusza streszczenia

— ☒ Zmiana specyfikacji zarejestrowanej ChNP lub zarejestrowanego ChOG, w odniesieniu do których nie opublikowano ani jednolitego dokumentu, ani arkusza streszczenia

— ☐ Zmiana specyfikacji niewymagająca zmian w opublikowanym jednolitym dokumencie (art. 9 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 510/2006)

— ☐ Tymczasowa zmiana specyfikacji wynikająca z wprowadzenia obowiązkowych środków sanitarnych lub fitosanitarnych przez organy publiczne (art. 9 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 510/2006)

([1]) Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.
([2]) Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12. Zastąpione rozporządzeniem (UE) nr 1151/2012.

3. **Zmiana (zmiany)**

3.1. *Opis produktu*

W opisie produktu uaktualniono niektóre dane techniczne i organoleptyczne używane do opisu „Pont-l'Evêque".

W celu opisania każdego rozmiaru zawartość suchej masy – wcześniej podawana jedynie dla „Pont-l'Evêque" i *petit* (mały) „Pont-l'Evêque" – jest określana dla rozmiarów *grand* (duży) i *demi* (połówka) „Pont-l'Evêque". Masa netto podawana na opakowaniu jest również określona w odniesieniu do każdego rozmiaru na podstawie istniejących praktyk, aby lepiej opisać produkt:

— podana na opakowaniu masa netto sera *grand* „Pont-l'Evêque" wynosi 1 200–1 600 g, zaś zawartość suchej masy wynosi 650–850 g,

— podana na opakowaniu masa netto sera „Pont-l'Evêque" wynosi 300–400 g,

— podana na opakowaniu masa netto sera *demi* „Pont-l'Evêque" wynosi 150–200 g,

— podana na opakowaniu masa netto sera *petit* „Pont-l'Evêque" wynosi 180–250 g.

Usunięcie odniesienia do pomarańczowego koloru skórki i zastąpienie złotożółtego do pomarańczowego odcienia kolorem białawym do czerwonawego związane jest z decyzją grupy dotyczącą zakazu stosowania annato jako barwnika skórki.

Usunięto odniesienie do gładkości skórki, ponieważ był to oczywisty błąd w specyfikacji produktu zarejestrowanej zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1107/96 z dnia 12 czerwca 1996 r. w sprawie rejestracji oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia zgodnie z procedurą określoną w art. 17 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2081/92 ([3]), gdyż skórka „Pont-l'Evêque" nigdy nie była gładka.

Przyjęte praktyki opisano bardziej szczegółowo. Skórkę można szczotkować (fizyczne działanie suchej lub wilgotnej szczoteczki na skórkę) lub myć (spryskiwanie wodnym roztworem pod ciśnieniem). Szczotkowanie stosowano od zawsze i uznawane jest za równoznaczne z myciem, mimo że nie zostało uwzględnione jako takie w specyfikacji produktu zarejestrowanej zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1107/96. Uściśla się zatem, że szczotkowanie może być uznawane za metodę mycia, przy czym nieobowiązkowy charakter obu czynności jest jednak doprecyzowany wyrazem „można".

Na koniec elementy dotyczące opisu metody produkcji (odsączanie i solenie) zostały przeniesione do odpowiedniego punktu.

3.2. *Obszar geograficzny*

Zmieniony obszar geograficzny „Pont-l'Evêque" obejmuje od tej pory 1 365 gmin, czyli 38 % powierzchni obszaru określonego w specyfikacji produktu zarejestrowanej zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1107/96 (wykluczono 2 129 gmin). Ograniczenie obszaru geograficznego jest wynikiem wzmocnienia związku między nazwą „Pont-l'Evêque" a normandzkimi systemami produkcji mlecznej w zakresie użytków zielonych oraz zdefiniowania istoty nazwy i jej cech charakterystycznych (dotyczących środowiska naturalnego/praktyk zwyczajowych). Tak oto każda gmina zmienionego obszaru geograficznego należy do obszaru sprzyjającego wzrostowi trawy wyznaczonego przez chłodny i wilgotny klimat lub obecność bagien i terenów położonych na dnie doliny. Gminy charakteryzują się leśnym krajobrazem, który świadczy o utrzymaniu tradycji chowu pastwiskowego bydła mlecznego, oraz obecnością chowu mlecznego nadal w dużym stopniu wykorzystującego trawę.

Ponadto ograniczenie obszaru ma związek ze zmianą specyfikacji produktu, która powoduje wzmocnienie związku z obszarem poprzez wprowadzenie obowiązku częściowego stosowania mleka zwierząt rasy normandzkiej oraz żywienia zwierząt przeznaczonych do produkcji mleka przede wszystkim na pastwiskach.

3.3. *Dowód pochodzenia*

Zmiany omówione w pkt 4.1 mają związek ze zmianą przepisów krajowych. W szczególności przewidziano wydawanie podmiotom gospodarczym upoważnień, w których uznaje się ich zdolność do spełnienia wymogów określonych w specyfikacji oznaczenia, z którego stosowania chcą skorzystać.

([3]) Dz.U. L 148 z 21.6.1996, s. 1.

W pkt 4.2 przewidziano specjalną deklarację mającą zaświadczać o zobowiązaniu podmiotów gospodarczych do stopniowego przechodzenia na stada rasy normandzkiej.

Przepis dotyczący deklaracji niezbędnych do rozpoznania i do monitorowania ilości umożliwia grupie gromadzenie danych niezbędnych do właściwego rozpoznania i monitorowania produktów objętych nazwą pochodzenia „Pont-l'Evêque".

Uzupełniono punkty dotyczące prowadzenia rejestrów i kontroli produktu.

3.4. *Metoda produkcji*

W specyfikacji produktu określono szereg elementów dotyczących metody produkcji w celu lepszego określenia warunków produkcji mleka i przetwarzania sera wpływających na właściwości i renomę produktu „Pont-l'Evêque".

— Warunki produkcji mleka:

Ser „Pont-l'Evêque" wytwarza się częściowo z mleka krów rasy normandzkiej, które stanowią co najmniej 50 % wszystkich krów mlecznych w każdym gospodarstwie. W celu umożliwienia zobowiązania oraz dostosowania się wszystkich hodowców i producentów „Pont-l'Evêque" do tego nowego warunku produkcji, w specyfikacji produktu przewidziano okres przejściowy do końca kwietnia 2017 r. Przedmiotowa zmiana umożliwia wzmocnienie związku z obszarem produkcji poprzez wprowadzenie obowiązku chowu krów rasy normandzkiej w stadach mlecznych.

W celu uproszczenia wdrażania specyfikacji produktu wprowadza się definicję stada. „Stado" oznacza całe stado krów mlecznych gospodarstwa złożone z krów w okresie laktacji, krów po zakończeniu laktacji i jałówek przeznaczonych do odnowienia stada.

W ciągu roku krowy mleczne przebywają na pastwiskach przez co najmniej sześć miesięcy. W każdym gospodarstwie na jedną dojną krowę mleczną przypada obszar użytków zielonych o powierzchni co najmniej 0,33 ha, w tym co najmniej 0,25 ha to obszar porośnięty trawą pastewną z możliwością dostępu z pomieszczeń, w których prowadzi się udój; ponadto na 2 ha użytków zielonych przypada hektar upraw kukurydzy z przeznaczeniem na kiszonkę stosowaną do żywienia zwierząt ze stada. Pozwala to zagwarantować dietę opartą przede wszystkim na trawie (wypas, siano itd.) zgodną z tradycją chowu pastwiskowego tego obszaru geograficznego.

W celu zapewnienia związku z obszarem geograficznym co najmniej 80 % suchej masy podstawowej dawki pokarmowej stada (pasz) pochodzi z działek rolnych gospodarstwa znajdującego się na obszarze geograficznym.

Poza okresami wypasu krowy mleczne codziennie karmi się sianem. Stosowanie mieszanek paszowych uzupełniających podlega ograniczeniu do 1 800 kg na jedną krowę ze stada w roku kalendarzowym. W specyfikacji produktu wymienione są dozwolone pasze i mieszanki paszowe uzupełniające. Związek z obszarem produkcji jest w ten sposób zapewniony poprzez samowystarczalność paszową gospodarstw oraz ograniczenie udziału mieszanek paszowych uzupełniających.

— Mleko wykorzystywane w produkcji:

Terminy przechowywania mleka wykorzystywanego w produkcji „Pont-l'Evêque" podlegają uregulowaniu, aby w jak największym stopniu uniknąć problemów modyfikacji surowca. Przechowywanie nie może przekraczać 48 godzin w gospodarstwie rolnym i 96 godzin od najwcześniejszego udoju do rozpoczęcia dojrzewania. Okres ten wynosi 72 godziny w przypadku wyrobów z mleka surowego.

Ponadto w celu uniknięcia wszelkich praktyk niezgodnych z tradycyjnym *know-how* dodaje się, że zagęszczanie mleka poprzez częściową eliminację części wodnistej przed koagulacją jest zabronione oraz że – oprócz surowców mlecznych – jedynymi składnikami lub substancjami pomocniczymi w przetwórstwie bądź dodatkami dozwolonymi w mleku i podczas jego produkcji są podpuszczka, nieszkodliwe kultury bakterii, drożdże, pleśnie, sól i chlorek wapnia.

Ten ostatni przepis wiąże się z zakazem stosowania annato, barwnika skórki, który był używany do poprawiania defektów pleśni na skórce spowodowanych stanem sanitarnym mleka. Dzięki poprawie jakości sanitarnej mleka w ostatnich latach stosowanie annato jest niepotrzebne. Producenci „Pont-l'Evêque" nie używają go od 15 lat.

— Warunki produkcji sera:

Warunki produkcji „Pont-l'Evêque" – od zaprawiania mleka podpuszczką do dojrzewania – zostały doprecyzowane w stosunku do specyfikacji produktu zarejestrowanej zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1107/96. Poszczególne etapy procesu produkcji „Pont-l'Evêque" – odpowiadające lokalnym, wiarygodnym i uznanym praktykom – zostały opisane, w szczególności przy użyciu wartości docelowych.

Uściślono się zatem:

— pojemnik na mleko, kadź o pojemności maksymalnej 600 litrów, która umożliwia uformowanie sera za jednym razem i gwarantuje, że czas ścinania się mleka był taki sam w przypadku wszystkich formowanych serów,

— warunki dojrzewania: mniej niż 26 godzin w temperaturze poniżej 40 °C, tak aby uregulować parametry związane z tym etapem,

— warunki zaprawiania mleka podpuszczką: tradycyjnie przy użyciu jedynie podpuszczki pochodzenia zwierzęcego i w temperaturze zaprawiania mleka podpuszczką wynoszącej 32–40 °C;

— metoda wytworzenia skrzepu: krojenie na ziarna o średniej wielkości poniżej 25 mm i dość intensywne mieszanie w celu zapewnienia odsączenia do kadzi,

— częściowe usunięcie serwatki przed formowaniem sera w wyniku zagniatania masy i wymuszonego odsączania,

— odstęp między zaprawieniem mleka podpuszczką a formowaniem sera: formowanie sera odbywa się mniej niż 2 godziny po zaprawieniu mleka podpuszczką w celu ograniczenia zakwaszenia skrzepu,

— warunki odsączania w formie: co najmniej przez 10 godzin w temperaturze wynoszącej 17–31 °C, co stanowi bardziej precyzyjne określenie warunków temperaturowych niż odniesienie do temperatury otoczenia i ogrzewanego pomieszczenia zawarte w specyfikacji produktu zarejestrowanej zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1107/96, a ser jest obracany wiele razy,

— solenie: jest przeprowadzane 1 do 4 dni po zaprawieniu mleka podpuszczką, ponieważ jest to minimalny czas konieczny do rozwinięcia się flory bakteryjnej na powierzchni sera,

— etap i warunki osuszania: osuszanie odpowiada etapowi między soleniem i rozpoczęciem dojrzewania, którego warunki temperaturowe (10–22 °C) określono w celu uregulowania tego parametru,

— zakaz przechowywania surowców mlecznych, półproduktów, skrzepu lub świeżego sera w temperaturze poniżej 0 °C w celu uniknięcia wszelkich praktyk niezgodnych z tradycyjnym *know-how*.

— Dojrzewanie sera:

W celu optymalizacji właściwości organoleptycznych serów zmieniono warunki dojrzewania. Minimalny okres dojrzewania, dawniej 14 dni dla wszystkich rozmiarów sera, wydłużono do 18 dni od daty zaprawienia mleka podpuszczką, z wyjątkiem *grand* „Pont-l'Evêque", w przypadku którego ustalono ten okres na 21 dni. Dojrzewanie odbywa się w minimalnym okresie 8–9 dni w zależności od rozmiaru sera, w temperaturze wynoszącej 11–19 °C. W celu umożliwienia obniżenia temperatury serów, które zakończyły etap osuszania po soleniu (którego, dla przypomnienia, temperatura może wynosić 10–22 °C), maksymalna temperatura dojrzewania zostaje podwyższona do 14–19 °C. „Pont-l'Evêque" może również zostać poddany dodatkowemu dojrzewaniu w temperaturze 4–15 °C po zapakowaniu. Ze specyfikacji produktu usunięto odniesienie do bakterii czerwonej mazi (*brevibactérium linens*), ponieważ ich rozwój nie jest systematyczny ani nie są szczególnie pożądane. Jako że konieczne do transportu schładzanie blokuje dojrzewanie, uściślono także, że minimalny okres dojrzewania nie obejmuje czasu przekazania sera z zakładu wytwórczego do dojrzewalni, przy czym przekazanie to nie może przekraczać 72 godzin.

3.5. *Związek z obszarem geograficznym*

Ta część specyfikacji produktu została przeredagowana zgodnie z przepisami stanowiącymi podstawę specyfikacji produktów objętych chronioną nazwą pochodzenia. Opisano tu specyfikę obszaru geograficznego i produktu oraz związek przyczynowy zachodzący między czynnikami fizycznymi i ludzkimi obszaru geograficznego oraz właściwości produktu. Uszczegółowiono zatem informacje dotyczące umiejętności związanych z produkcją mleka, metodą wytwarzania i przetwarzania sera, które mają wpływ na charakter i specyfikę „Pont-l'Evêque". Ponadto wzmocniono rolę rasy normandzkiej, która obecnie konkuruje z innymi, bardziej wydajnymi, rasami mlecznymi.

3.6. *Etykietowanie*

Do celów zachowania zgodności specyfikacji produktu z przepisami krajowymi usunięto przepis dotyczący obowiązku umieszczania logo „INAO". Uściśla się, że napis „Appellation d'Origine Protégée" lub „AOP" jest obowiązkowy, podobnie jak symbol ChNP Unii Europejskiej.

3.7. *Inne*

Określono organy odpowiedzialne za kontrolę specyfikacji produktu, a do specyfikacji dodano tabelę przedstawiającą główne punkty kontroli, jak również metodę ich oceny.

JEDNOLITY DOKUMENT

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 510/2006

w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych ([4])

„PONT-L'EVEQUE"

Nr WE: FR-PDO-0117-01044 – 12.10.2012

ChOG ( ) ChNP (X)

1. **Nazwa**

„Pont-l'Evêque"

2. **Państwo członkowskie lub państwo trzecie**

Francja

3. **Opis produktu rolnego lub środka spożywczego**

3.1. *Rodzaj produktu*

Klasa 1.3. Sery

3.2. *Opis produktu noszącego nazwę podaną w pkt 1*

Nazwa „Pont-l'Evêque" jest zastrzeżona dla miękkich serów z mleka krowiego, ze skórką pokrytą pleśnią, którą można sczesać lub zmyć, w kształcie kwadratu lub prostokąta i o zawartości co najmniej 45 g tłuszczu na 100 g sera po całkowitym odwodnieniu. Skórka ma kolor białawy do czerwonawego. Masa jest miękka, niekleista i niepłynna, w kolorze kości słoniowej do słomkowożółtego, jednolita z kilkoma otworami. Smak sera jest delikatny z różnorodnymi aromatami (roślinnymi, mlecznymi, śmietankowymi lub lekko wędzonymi).

„Pont-l'Evêque" występuje w następujących kształtach:

— *grand* „Pont-l'Evêque" o kwadratowej powierzchni, której długość wynosi 190–210 mm, masa netto podana na opakowaniu – 1 200–1 600 g, zaś zawartość suchej masy – 650–850 g,

— „Pont-l'Evêque" o kwadratowej powierzchni, której długość wynosi 105–115 mm, masa netto podana na opakowaniu – 300–400 g i zawartość suchej masy – co najmniej 140 g,

— *demi* „Pont-l'Evêque" o prostokątnej powierzchni, której długość wynosi 105–115 mm, a szerokość – 52–57 mm, masa netto podana na opakowaniu – 150–200 g i zawartość suchej masy – co najmniej 70 g,

— *petit* „Pont-l'Evêque" o kwadratowej powierzchni, której długość wynosi 85–95 mm, masa netto podana na opakowaniu – 180–250 g i zawartość suchej masy – co najmniej 85 g.

3.3. *Surowce (wyłącznie w odniesieniu do produktów przetworzonych)*

Od dnia 1 maja 2017 r. co najmniej 50 % krów mlecznych w gospodarstwie musi stanowić krowy rasy normandzkiej.

([4]) Zastąpione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012.

3.4. *Pasza (wyłącznie w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego)*

W celu zagwarantowania ścisłego związku między obszarem i produktem poprzez stosowanie paszy specyficznej dla obszaru geograficznego, krowy mleczne wypasa się co najmniej sześć miesięcy w roku i w każdym gospodarstwie na jedną dojną krowę mleczną przypada obszar użytków zielonych o powierzchni co najmniej 0,33 ha, w tym co najmniej 0,25 ha to obszar porośnięty trawą pastewną z możliwością dostępu z pomieszczeń, w których prowadzi się udój; ponadto na 2 ha użytków zielonych przypada hektar upraw kukurydzy z przeznaczeniem na kiszonkę stosowaną do żywienia zwierząt ze stada.

Podstawowa dawka pokarmowa stada (wyrażona w masie suchej), składająca się z zielonki, co najmniej w 80 % pochodzi z działek gospodarstwa znajdujących się na obszarze geograficznym. Stosowanie mieszanek paszowych uzupełniających podlega ograniczeniu do 1 800 kg na jedną krowę ze stada w roku kalendarzowym.

3.5. *Poszczególne etapy produkcji, które muszą odbywać się na wyznaczonym obszarze geograficznym*

Produkcja mleka, wytwarzanie i dojrzewanie serów muszą odbywać się na obszarze geograficznym określonym w pkt 4.

3.6. *Szczegółowe zasady dotyczące krojenia, tarcia, pakowania itd.*

—

3.7. *Szczegółowe zasady dotyczące etykietowania*

Każdy ser z ChNP „Pont-l'Evêque" wprowadzany do obrotu opatrzony jest indywidualną etykietą zawierającą chronioną nazwę pochodzenia napisaną czcionką o rozmiarze równym co najmniej dwóm trzecim rozmiaru największej czcionki użytej na etykiecie, napis „Appellation d'Origine Protégée" lub „AOP" oraz symbol ChNP Unii Europejskiej

4. Zwięzłe określenie obszaru geograficznego

Wykaz kantonów i gmin obszaru geograficznego, na którym produkowany jest ser z ChNP „Pont-l'Evêque".

W departamencie Calvados

Kantony Aunay-sur-Odon, Balleroy, Bayeux, Le Bény-Bocage, Blangy-le-Château, Cambremer, Caumont-l'Eventé, Condé-sur-Noireau, Dozulé, Honfleur, Isigny-sur-Mer, Lisieux, Livarot, Mézidon-Canon, Orbec, Pont-l'Evêque, Saint-Pierre-sur-Dives, Saint-Sever-Calvados, Thury-Harcourt, Trévières, Trouville-sur-Mer, Vassy i Vire.

Kanton Cabourg z wyjątkiem gmin Colombelles, Escoville, Hérouvillette i Ranville. Kanton Falaise-Nord z wyjątkiem gmin Aubigny, Bons-Tassilly, Falaise, Potigny, Saint-Pierre-Canivet, Soulangy, Soumont-Saint-Quentin, Ussy i Villers-Canivet. Kanton Villers-Bocage z wyjątkiem gmin Le Locheur, Missy i Noyers-Bocage.

Gminy Airan, Argences, Barou-en-Auge, Bazenville, la Caine, Canteloup, Cléville, Courcy, Commes, Curcy-sur-Orne, Goupillières, Grimbosq, Hamars, La Hoguette, Janville, Jort, Longues-sur-Mer, Louvagny, Magny-en-Bessin, Le Manoir, Manvieux, Montigny, Moult, Les Moutiers-en-Auge, Les Moutiers-en-Cinglais, Norrey-en-Auge, Ouffières, Préaux-Bocage, Port-en-Bessin-Huppain, Ryes, Saint-Vaast-sur-Seulles, Saint-Ouen-du-Mesnil-Oger, Saint-Pair, Saint-Pierre-du-Jonquet, Sainte-Honorine-du-Fay, Saint-Martin-de-sallen, Sommervieu, Tracy-sur-Mer, Troarn, Trois-Monts, Vaux-sur-Aure, Vendeuvre i Vienne-en-Bessin.

W departamencie Eure

Kantony Bernay-est, Beuzeville, Cormeilles i Thiberville.

Kanton Bernay-Ouest z wyjątkiem gmin Plasnes i Valailles. Kanton Broglie z wyjątkiem gminy Mesnil-Rousset. Kanton Pont-Audemer z wyjątkiem gmin Colletot i Corneville-sur-Risle. Kanton Quillebeuf-sur-Seine z wyjątkiem gmin Aizier, Bourneville, Sainte-Croix-sur-Aizier, Tocqueville i Vieux-Port. Kanton de Saint-Georges-du-Vièvre z wyjątkiem gmin Saint-Benoît-des-Ombres, Saint-Christophe-sur-Condé, Saint-Grégoire-du-Vièvre i Saint-Pierre-des-Ifs.

Gminy Morsan, Notre-Dame-d'Epine i Saint-Victor-d'Epine.

W departamencie Manche

Kantony Barenton, Barneville-Carteret, Brécey, Bréhal, Canisy, Carentan, Cerisy-la-Salle, Coutances, Gavray, La Haye-du-Puits, La Haye-Pesnel, Isigny-le-Buat, Juvigny-le-Tertre, Lessay, Marigny, Montebourg, Montmartin-sur-Mer, Mortain, Percy, Périers, Sourdeval, Saint-Clair-sur-l'Elle, Sainte-Mère-Eglise, Saint-Hilaire-du-Harcouët, Saint-Jean-de-Daye, Saint-Lô, Saint-Lô-Est, Saint-Lô-Ouest, Saint-Malo-de-la-Lande, Saint-Ovin, Saint-Pois, Saint-Sauveur-Lendelin, Saint-Sauveur-le-Vicomte, Le Teilleul, Tessy-sur-Vire, Torigni-sur-Vire, Valognes, Vesly i Villedieu-les-Poêles.

Kanton Avranches z wyjątkiem gmin Avranches, Marcey-les-Grèves, Saint-Martin-des-Champs, Vains i Le Val-Saint-Père. Kanton Quettehou z wyjątkiem gminy Octeville-l'Avenel.

Gminy Les Chéris, Marcilly i Le Mesnil-Ozenne.

W departamencie Orne

Kantony Athis-de-l'Orne, Briouze, Domfront, La Ferté-Macé, Flers, Flers-Nord, Flers-Sud, Gacé, Juvigny-sous-Andaine, Le Merlerault, Messei, Passais, Putanges-Pont-Ecrepin, Sées, Tinchebray i Vimoutiers.

Kanton Carrouges z wyjątkiem gminy Ciral. Kanton Courtomer z wyjątkiem gmin Bures i Sainte-Scolasse-sur-Sarthe. Kanton Ecouché z wyjątkiem gmin Goulet i Sentilly. Kanton Exmes z wyjątkiem gminy Silly-en-Gouffern. Kanton Ferté-Frênel z wyjątkiem gmin Couvains, Gauville, Glos-la-Ferrière, Marnefer i Saint-Nicolas-de-Sommaire. Kanton Mortrée z wyjątkiem gmin Boissei-la-Lande, Marcei, Médavy, Saint-Christophe-le-Jajolet i Saint-Loyer-des-Champs.

Gminy Boitron, Bursard, Chambois, Coudehard, Ecorches, Essay, Louvières-en-Auge, Mont-Ormel, Montreuil-la-Cambe, Neauphe-sur-Dive, Nécy, Saint-Gervais-des-Sablons, Saint-Lambert-sur-Dives i Trun.

5. Związek z obszarem geograficznym

5.1. *Specyfika obszaru geograficznego*

Obszar objęty chronioną nazwą pochodzenia „Pont-l'Evêque" położony jest na terytorium trzech departamentów Dolnej Normandii (Calvados, Manche i Orne) oraz przy zachodniej granicy departamentu Eure. Na obszarze tym panuje klimat oceaniczny umiarkowany z obfitymi opadami (> 700 mm) równo rozłożonymi w roku. W pastwiskowym krajobrazie o łagodnej rzeźbie terenu dominują lasy i gęsta sieć wodna wraz z licznymi terenami bagiennymi. Łąki, które w przeszłości zajmowały zdecydowanie większą część powierzchni użytków rolnych obszaru geograficznego, nadal stanowią ponad połowę tej powierzchni.

Przedmiotowy obszar posiadający długą tradycję chowu bydła jest kolebką rasy normandzkiej, która – mimo że konkuruje z bardziej wydajną rasą Prim'Holstein – zawsze była obecna na obszarze geograficznym, przy czym istnieje wyraźny zamiar utrzymania i zwiększenia jej liczebności. Obecnie w warunkach żywienia krów mlecznych obserwuje się przewagę zielonki w dawce pokarmowej zwierząt i jej spożywanie na pastwisku przez okres co najmniej sześć miesięcy w ciągu roku. W związku z tym w odniesieniu do gospodarstw określono minimalną powierzchnię porośniętą trawą przypadającą na krowę mleczną. Ponadto w celu potwierdzenia nadrzędnej pozycji trawy, zwłaszcza w stosunku do kukurydzy, gospodarstwa dysponują dwukrotnie większą powierzchnią porośniętą trawą niż powierzchnią upraw kukurydzy wykorzystywanej do karmienia stada.

Ta bardzo stara tradycja użytków zielonych i produkcji mleka, która trwa do dziś, doprowadziła do rozwoju uznanej wiedzy fachowej w zakresie produkcji serów miękkich. Te dawne umiejętności podtrzymywane są dzięki metodzie przetwarzania sera z wykorzystaniem kadzi do koagulacji o ograniczonym rozmiarze oraz z zastosowaniem jedynie podpuszczki zwierzęcej i w której skrzep krojony jest na bardzo drobne kawałki.

Renoma tego sera, który spożywa się po stosunkowo krótkim okresie dojrzewania, sięga 1622 r. Normandzki pisarz Hélie le Cordier opublikował na cześć „Pont-l'Evêque" poemat w 16 strofach, z którego pochodzi znane zdanie: „Tout le monde également l'aime car il est fait avec tant d'art que, jeune ou vieux, il n'est que crème" (Każdy go kocha, gdyż wyprodukowany jest z taką sztuką, że – świeży czy dojrzały, rozpływa się w ustach). W celu odróżnienia „Pont-l'Evêque" od innych serów na początku XVIII w. nadano mu kwadratowy kształt wraz z rozpoczęciem stosowania drewnianych form.

5.2. *Specyfika produktu*

„Pont-l'Evêque" to miękki ser z mleka krowiego, który – od czasu wprowadzenia drewnianych form w XVIII w. – posiada kwadratowy lub prostokątny kształt z ostrymi brzegami i rogami. Jego skórka, w kolorze białawym do czerwonawego, pokrywa miękką masę, niekleistą, w kolorze kości słoniowej do żółtosłomkowego. Smak sera jest delikatny, często z aromatami mlecznymi, roślinnymi i czasami lekko wędzonymi.

5.3. *Związek przyczynowy zachodzący między charakterystyką obszaru geograficznego a jakością lub właściwościami produktu (w przypadku ChNP) lub szczególne cechy jakościowe, renoma lub inne właściwości produktu (w przypadku ChOG)*

Deszczowy i łagodny klimat obszaru geograficznego umożliwia znaczną produkcję trawy przez cały rok. To z kolei pozwala na produkcję mleka pochodzącego od zwierząt żywionych głównie trawą. Mleko, które pochodzi od krów wypasanych przez długi czas, bardzo dobrze nadaje się do produkcji sera. Aspekt ten jest dodatkowo wzmacniany przez obecność zwierząt rasy normandzkiej.

Oprócz umiejętności związanych z utrzymaniem użytków zielonych i produkcją mleka rozwinięto umiejętności w zakresie produkcji sera, co miało zasadnicze znaczenie dla renomy „Pont-l'Evêque", którą ten ser zdobył w dawnych czasach. Ta fachowa wiedza wykorzystywana w produkcji sera opiera się na technologiach „serów miękkich", których okres dojrzewania jest stosunkowo krótki. Przedmiotowe technologie są bardzo dobrze dostosowane do braku ograniczeń klimatycznych i topograficznych, które nie narzucają konieczności długiego przechowywania mleka w formie sera. Wynikiem tego jest delikatny i aromatyczny ser, którego doskonała jakość jest ceniona od wieków.

Odesłanie do publikacji specyfikacji

(art. 5 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 510/2006 ([5]))

https://www.inao.gouv.fr/fichier/CDCPontl-Eveque.pdf

([5]) Zob. przypis 4.

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do zalecenia Komisji 2014/70/UE z dnia 22 stycznia 2014 r. w sprawie podstawowych zasad rozpoznawania i wydobywania węglowodorów (takich jak gaz łupkowy) z zastosowaniem intensywnego szczelinowania hydraulicznego

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 39 z dnia 8 lutego 2014 r.)

(2014/C 463/09)

1. Strona 74, pkt 1.2:

zamiast: „[…] kontroli instalacji […]",

powinno być: „[…] oceny instalacji […]".

2. Strona 75, pkt 3.1 zdanie pierwsze:

zamiast: „[…] w celu zapobieżenia zagrożeniom i skutkom dla zdrowia ludzkiego i środowiska oraz ich kontrolowania i ograniczania.",

powinno być: „[…] w celu zapobieżenia zagrożeniom i skutkom dla zdrowia ludzkiego i środowiska, w celu zarządzania takimi zagrożeniami i skutkami oraz w celu ograniczania ich zakresu.".

3. Strona 75, pkt 6, tytuł:

zamiast: „6. BADANIE PODSTAWOWE",

powinno być: „6. BADANIE POZIOMU BAZOWEGO".

Strona 76, pkt 9.1:

zamiast: „[…] dobre praktyki branżowe w celu prewencji, kontrolowania i ograniczania skutków i zagrożeń wynikających z rozpoznawania i wydobywania węglowodorów.",

powinno być: „[…] dobre praktyki branżowe w celu zapobiegania skutkom i zagrożeniom wynikającym z rozpoznawania i wydobywania węglowodorów, w celu zarządzania takimi zagrożeniami i skutkami oraz w celu ograniczania ich zakresu.".

Strona 76, pkt 9.2 lit. a) zdanie trzecie:

zamiast: „[…] i nie wykorzystywać zasobów na obszarach dotkniętych stresem wodnym;",

powinno być: „[…] i unikać wykorzystywania zasobów na obszarach dotkniętych stresem wodnym;".

Strona 76, pkt 9.2 lit. c) zdanie trzecie:

zamiast: „[…] w najbardziej wyjątkowych okolicznościach operacyjnych i ze względów bezpieczeństwa;",

powinno być: „[…] w najbardziej wyjątkowych okolicznościach operacyjnych ze względów bezpieczeństwa;".

Strona 76, pkt 9.2 lit. h) zdanie trzecie:

zamiast: „Badanie podstawowe […]",

powinno być: „Badanie poziomu bazowego […]".

Strona 77, pkt 11.2:

zamiast: „11.2. Badanie podstawowe […]",

powinno być: „11.2. Badanie poziomu bazowego […].".

Strona 77, pkt 11.3 zdanie wprowadzające:

zamiast: „11.3. Oprócz parametrów środowiskowych ustalonych w wyniku badania podstawowego […]",

powinno być: „11.3. Oprócz parametrów środowiskowych ustalonych w wyniku badania poziomu bazowego […]".

Strona 77, pkt 13.1:

zamiast: „[…] wystarczające zasoby ludzkie i finansowe do realizacji swoich zadań.",

powinno być: „[…] wystarczające zasoby ludzkie, techniczne i finansowe do realizacji swoich zadań.".

Strona 77, pkt 14:

zamiast: „[…] określonym w badaniu podstawowym.",

powinno być: „[…] określonym w badaniu poziomu bazowego.".

Strona 78, pkt 15 lit. b) ppkt (iii):

zamiast: „(iii) badanie podstawowe […]",

powinno być: „(iii) badanie poziomu bazowego […]".

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL